PERDIGUERO DE BURGOS

(Burgos Pointing Dog)

Oprindelsesland: Spanien

Anvendelse: Stående jagthund der anvendes til pelset og fjedret vildt. Den er meget værdsat af jægere, der ønsker en robust hund, der kan klare sig i alt slags terrain og anvendes til alle former for jagt. Den er lydig, stærk og frem for alt begavet med en veludviklet lugtesans. Dens fantastiske evner og stil under jagt er et resultat af dens ro og vedholdenhed under sporing så vel som dens upåklagelige stand og tilbagebringning af byttet. Selvom racen almindeligvis anvendes til mindre vildt, kan den sagtens jage storvildt og udviser her stort mod.

Klassifikation: FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde)
Sektion 1.1 (Kontinentale, stående jagthunde af braque-type)
Med brugsprøve

Helhedsindtryk: En jagthund af god størrelse, velbalanceret med moderate proportioner. Hovedet er veludviklet med hængeører, en kompakt krop, solide benstammer og kort pels. Den har en moderat omrids, og længden af kroppen er næsten den samme som højden ved manken. Såvel i stand som i bevægelse ønskes balance i proportionerne og harmoni i bevægelsen.

Temperament: Robust, afbalanceret, rolig og adstadig giver en fortrinlig stående hund, der er specialist i at jage fuglevildt samt pelset vildt af mindre type. Det bløde og særdeles ædle udtryk karakteriserer en race med fortrinligt temperament, lærevillig og intelligent.

Hoved: Stort og kraftfuldt med en veludviklet skalle, stærkt næseparti og indadskruede, hængende ører. Set fra over er hovedet moderat rektangulært og aftager svagt mod næsespidsen – uden at virke tilspidset. Forholdet mellem skalle og næseparti er som 6 til 5. Skallens og næsepartiets linier er divergerende.

Skalle: Bred, stærk og rundet med konveks profil. Midterfuren er velmarkeret. Nakkeknuden er let markeret. Øjenbrynsbuerne er tydelige.

Stop: Kun let markeret med en blød bue

Næse: Mørkebrun, våd, stor med brede og vidtåbne næsebor

Næseparti: I profil lige eller let konveks mod næsen. Det er bredt i hele sin længde og må ikke give indtryk af at være spidst. Næseryggen er bred.

Læber: Hængende uden at være slappe. Overlæben dækker tydeligt underlæben. Underlæben har en tydelig læbefold – mundvig. Slimhinderne skal være mørkebrune.

Kæber, bid: Stærke tænder, hvide og sunde. Saksebid. Alle premolarer skal være til stede.

Øjne: Middelstore og mandelformede. Farven foretrækkes mørk hasselnød med et ædelt og blødt udtryk, der af og til kan virke trist. Øjenlågene er moderat tykke med brunt pigment som slimhinderne. Den underste øjenrand bør ligge så tæt som muligt til øjeæblet.

Ører: Trekantede med lange og hængende ørelabber. De er ansat i højde med øjnene. I hvile hænger de yndefyldt, indaddrejede som en proptrækker. Uden at trækkes fremad skal de kunne nå til mundvigen, men ikke til næsen. De er bløde og bøjelige, dækket af tynd hud og pels med et tydelig net af blodårer. Når hunden er opmærksom, løftes ørerne højere, og linien fra øre til øre ser fladere ud.

Gane: Slimhinderne er lyserøde, og rillerne er tydelige.

Hals: Stærk og kraftfuld. Bred ved hovedet og bliver tydeligt bredere mod kroppen. Overlinien er let buet. Underlinien har en tydelig dobbelt dewlap, der begynder i begge sider ved mundvigen – uden dog at være for overdreven.

Krop: Kvadratisk, stærk og robust med en kraftfuldt forbryst og brystkasse, der giver indtryk af styrke og smidighed.

Manke: Tydelig markeret

Overlinie: Lige og vandret eller – hvad der foretrækkes – med en let hældning ned fra manken. Aldrig hængeryg. I bevægelse er overlinien stabil.

Ryg: Kraftfuld og muskuløs

Lænd: Af middel længde, bred og muskuløs. Giver indtryk af styrke

Kryds: Bredt og solidt. Hældningen i forhold til overlinien eller til jorden er mindre end 45°**.** Højden ved krydset er den samme som eller lidt mindre end højden ved manken.

Bryst: Bredt, dybt, muskuløst og kraftfuldt. Det når ned til albuen. Brystbenet er temmelig fremstående. Ribbenene er veludviklede, runde og ikke flade. Brystkassen er rummelig og bliver bredere mod de bageste ribben. Brystkassens omfang skal være det samme som højden ved manken plus ¼ af denne.

Underlinie: Moderat optrukken mod bagparten. Flankerne er dybe og tydelige.

Hale: Moderat høj ansat og tyk ved roden. Den er kuperet til 1/3 eller til det halve af længden.

NB: Halekupering er forbudt i Danmark.

Lemmer:

Forpart: Lemmerne er lodrette, lige og parallelle. Knoglerne er solide. Mellemhånden er kort med veludviklede poter.

Skuldre: Muskuløse og moderat skråtliggende. Skulderbladet skal have næsten samme længde som overarmen.

Overarm: Stærk og muskuløs. Længden bør være 2/3 af underarmens længde.

Albuer: Ligger tæt til kroppen

Underarm: Lige og lodret med stærke knogler og tydelige sener. Længden er det dobbelte af mellemfodens længde fra vristen til jorden.

Mellemhånd: I profil let skråtstillet – næsten i forlængelse af underarmen – med solide knogler.

Forpoter: Kattepoter med godt hvælvede, stramme og tætte tæer. Mørke kløer og hårde, brede og modstandsdygtige trædepuder. Svømmehuden er moderat udviklet.

PERDIGUERO DE BURGOS

Vinkling: Vinklen mellem skulderblad og overarm ca. 100°
Vinklen mellem overarm og underarm ca. 125°

Bagpart: Kraftfuld og muskuløs med lodrette lemmer, stærke knogler og korrekte vinkler. Godt markerede og vinklede haser – ikke svage – der giver indtryk af kraft og stabilitet.

Overlår: Meget stærk med en veludviklet tydelig og synlig muskulatur. Dets længde er 1/3 af underlårets længde.

Underlår: Langt med stærke knogler og en længde, der er det dobbelte af hasens længde.

Haseled: Velmarkeret med klart synlige sener

Mellemfod: Stærke knogler, der er stillet lodret mod jorden.

Bagpoter: Som forpoterne – dog en anelse længere

Vinkling: Vinkling mellem hofteben og overlår ca. 100°
Vinkling mellem overlår og underlår ca. 120°
Haseleddets vinkling større end 130°

Bevægelse: Den typiske gangart er et roligt og vedholdende trav, flydende og kraftfuldt uden tendenser til rullende sidebevægelser eller pasgang.

Hud: Elastisk uden at være løst, tyk og rigelig med lyserød farve uden pletter

Pels:

Hårlag: Grov af moderat tykkelse, kort og glat og jævnt fordelt over hele kroppen helt ned til svømmehuden mellem tæerne. Huden er tyndere på hovedet, ørelapperne og på benene.

Farve: Grundfarven er hvid og leverfarvet. Disse farver blandes tilfældigt og giver en levermarmoreret, gråligt lever eller leverskimlet pels. Andre kombinationer findes også afhængigt af, om lever eller hvid er dominerende og af, om de hvide pletter er større eller mindre. Et meget almindeligt kendetegn – selvom det ikke er nødvendigt – er en tydelig hvid plet i panden. Ørelapperne er altid ensfarvet leverfarvet. De leverfarvede pelshår kan danne tydelige pletter, der er uregelmæssigt fordelt over hele pelsen. Det samme er tilfældet med de hvide pelshår, der kan danne skimlede/havrefarvede pletter – uden dog at være for udbredte. Der tillades aldrig en sort farve eller tan-farvede markeringer over øjnene eller på benene.

Størrelse: Højden ved manken: Hanner 62-67 cm
Tæver 59-64 cm

Racen har et tydeligt kønspræg. Hannerne er meget homogene, hvorimod tæverne er mere forskellige i størrelse og almindeligvis finere bygget.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

- Næseryggen let konveks (romernæse) – uden overdrivelse
- Mangel på nogle premolarer
- Tangbid
- Let synlig blinkhinde
- Læber og dewlap – uden at være overdreven – meget tydelig

- Overlinien ikke helt fast
- Mellemhånd, mellemfod og poter svage – uden overdrivelse
- Ar, sår og hudafskrabninger på grund af jagtskader

Alvorlige fejl:

- For let bygning, skrøbelig eller overdrevent tung, sløvhed
- Skallens og næsepartiets linier parallelle
- Lille hoved – ikke i balance med kroppen
- Smal skalle
- Tilspidset næseparti
- Mangel på forskellige premolarer og hjørnetænder – ikke på grund af uheld
- Særdeles tydelig entropion eller ektropion, lyse øjne
- Ørerne for lange og for lavt ansatte
- Overdrevne læber eller dewlap
- Hængeryg
- Krydsets højde tydeligt større end mankehøjden
- Ukorrekte lemmer – svage og ikke lodrette
- Løse albuer
- Kohasethed
- Pelsen bølget eller for lang
- Ustabilt temperament

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter dikvalificeres.
- Skallens og næsepartiets linier tydeligt konvergerende
- Delvis eller total pigmentmangel på næsen
- Spaltet eller sort næse
- Enhver form for underbid
- Ekstremt overbid
- Albinisme

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

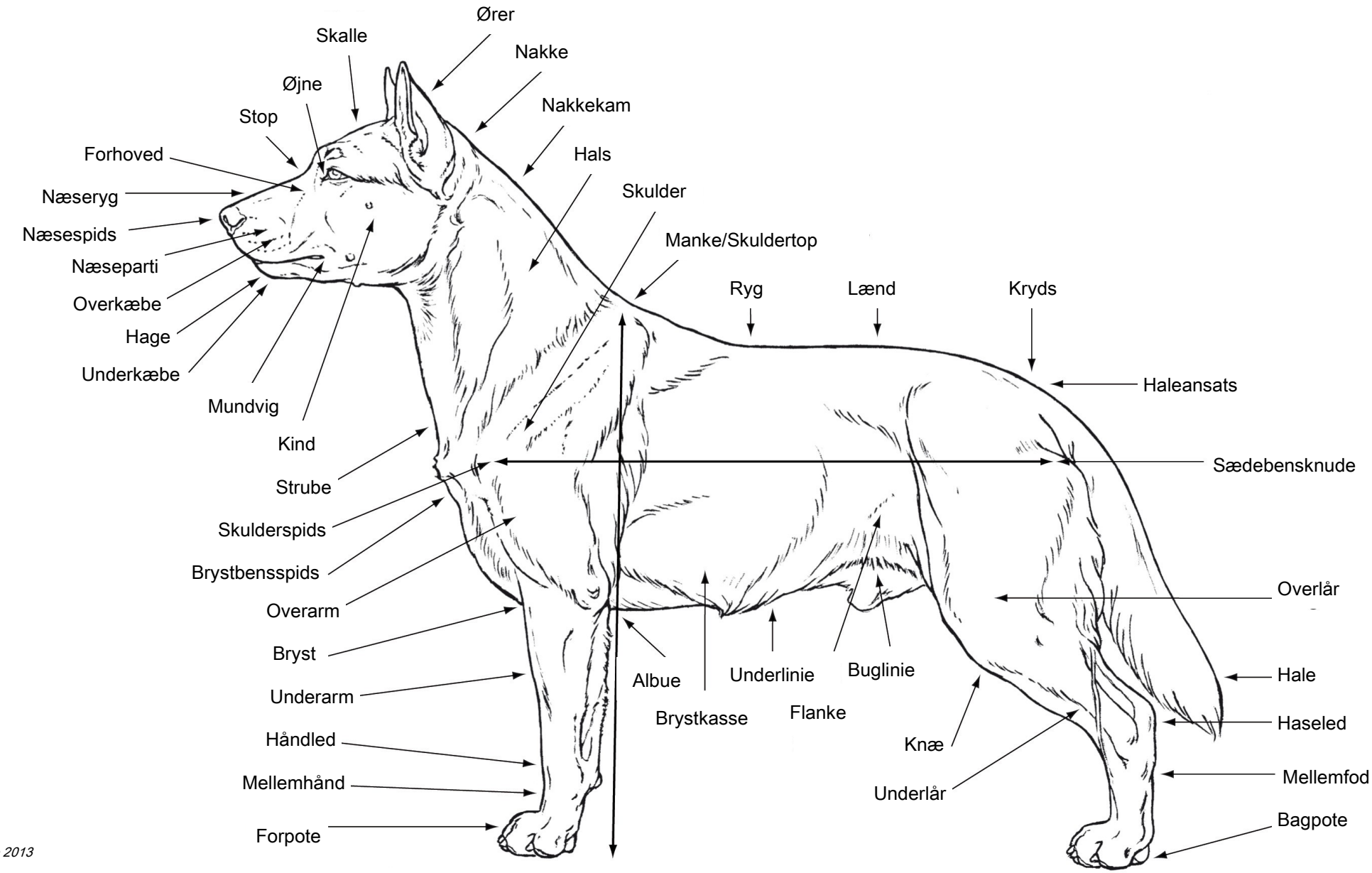
Standarden udgivet af FCI 9. november 1998

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

APRIL 2022

¤ ¤ ¤ NB! Denne standard har ikke tidligere været udgivet af DKK ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013